

og kommuner og amter på den anden side, og det synes jeg er beklageligt.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Aage Frandsen som ordfører for forslagsstillerne.

Aage Frandsen (SF):

Landets økonomi er god. Der er gode forbrugsmuligheder for store dele af den danske befolkning, og indtægterne stiger for ganske mange af de mennesker, der tjener mange penge i forvejen.

Derfor er det en lidt meningsløs diskussion, når man siger, at der kun er plads til en begrænset vækst, når det drejer sig om de offentlige udgifter, som jo primært skal gå til de mennesker, som har brug for noget ekstra ud over det, de selv tjener. Pengene går også til vore sygehuse og til en række andre ting, og derfor er det en lidt grotesk situation, i en tid, hvor mange mennesker øger deres forbrug – køber større biler, øger deres forbrug i det hele taget, køber varige forbrugsgoder hele vejen rundt og tager på udenlandsrejser. Der er nogle mennesker, der har langt mere end før, og så diskuterer vi i virkeligheden, at man skal have en så snæver ramme for pasning af vore børn, pasning af syge og gamle, omsorg for syge og gamle, bedre folkeskole, sikring af voksenuddannelser, ordentlige forhold for den kollektive trafik, osv. osv. Man taler om, at der kun er plads til en meget begrænset vækst, til trods for at når det drejer sig om de bedrestillede, har den danske befolkning gode betingelser.

Kl. 15.35

Det, der bl.a. har været diskussion om, er, hvordan det er gået i sammenligning med det, som var gældende tidligere. Det har været min partifælle hr. Villy Søvnalds pointe, at set over de sidste 20 år har der været vækst på det sociale område hele vejen igennem, både fordi der er kommet flere problemer på det sociale område – der bliver også flere gamle, det er ganske vist ikke et problem, men det koster nogle penge – og der er blevet sat flere ressourcer af. Men det nye er, at denne vækst flader ud, og det betyder så, at i en række kommuner og en række amter skærer man ned på netop det sociale område.

Derfor er det rigtigt at fremføre det synspunkt, at det, at man for første gang i 20 år har set en kurve, som flader ud, betyder, at der er sket et fald en række steder. Pointen er jo også, at behovet øges, og derfor er det ikke nok at si-

ge, at når kurven flader ud, er væksten uændret. Hvis behovet øges på et område, betyder det et fald i velfærd på det pågældende område, forudsat at der er behov for mere – og der er behov for mere. Det er den ene centrale pointe i denne diskussion, hvor man har villet fremstille det, som om det, vi har sagt tidligere, ikke holder længere.

Det andet er, at hr. Villy Søvnald også var inde på, hvad der var sket på ældreområdet. Hr. Thulesen Dahl mente at kunne korrigere det, hr. Villy Søvnald sagde, men det gjorde hr. Thulesen Dahl slet ikke. Det, hr. Søvnald sagde om denne undersøgelse, var, at med hensyn til det antal personer, som er ansat inden for ældreområdet, er der tale om en svag nedgang. Det kan godt være, der er flere kommuner, hvor tallet går op, men det er jo ikke ligegyldigt, om det er Horsens Kommune, der har faldt, eller Give Kommune, der har vækst. Det betyder måske alligevel et fald i antallet af ansatte, alene fordi Horsens Kommune måske har flere ansatte. Det var det, hr. Søvnald sagde, og derfor er det meget vigtigt altid at lytte til hr. Søvnald. Han løber ikke med en halv vind.

Så vil jeg godt lige her til allersidst sige noget om de to vedtagelser, der er fremsat. Det forslag, som en række partier i oppositionen har fremsat i fællesskab, peger på det område, hvor det står helt galt til i den kommunale verden, nemlig at nogle kommuner har et meget, meget dårligt skattegrundlag. Det bliver værre og værre med årene, og derfor er det ikke nok at sige, at tidligere fik disse kommuner færre penge gennem en særlig ordning, end de får nu. Grunden til, at de har behov for endnu flere penge, er selvfølgelig, at udviklingen fortsætter, og at forholdene bliver værre og værre, og derfor er der behov for en udligningsreform.

Det, vi har påpeget med denne vedtagelse, er, at vi skal altså nå frem til en løsning i denne folketingssamling, og det undrer mig meget, at regeringen ikke siger, at den også vil sørge for, at det sker. Her må vi altså konstatere, at når man ikke vil sige ja til det, er det udtryk for, at det ikke er sikkert, at det sker.

Jeg vil godt takke for diskussionen, som er vigtig, fordi det jo er på de amtskommunale og primærkommunale områder, at velfærden først og fremmest forvaltes. Derfor er det en diskussion, som vel stort set er lige så vigtig som finanslovsdiskussionen, og derfor vil det nok også være fornuftigt, at vi i fremtiden får den her i Folketinget i forlængelse af, at regeringen har